

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Γ'



ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΒΑΤΟ, 7 ΤΟΥ ΑΙΩΝΑΡΗ 1912



ΑΡΙΘΜΟΣ 484

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ-
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ. 'Ο Βενιζέλος ἐδῶ καὶ στήν Κρήτη (τέλος).
 ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ. 'Αλεξάνδρα Λέκκα.
 Γ. ΚΑΜΠΥΣΗΣ. Τὸ δαχτυλίδι τῆς μάνιας (συνέχεια).
 ΚΑΠΙΟΣ. Οἱ παπάδες τῆς Πόλης ὡς πλάστες κατασκοπῶν.
 Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Ζωή.
 Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ. Σκηνικὲς προστάσεις.
 Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ. Στὸν Paul Fort.
 ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΑΜΑΣ. 'Ο Ποιητὴς καὶ ὁ Κριτικὸς (συνέχεια).
 Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. 'Ο 'Αρχισυντάχτης.
 Α. ΤΡΑΝΟΣ. Νέκρα καὶ Ζωή.
 ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. -- Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. -- ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΟΙ ΠΑΠΑΔΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΩΣ ΠΛΑΣΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

Μᾶς γράφουνε ἀπὸ τὴν Πόλη γιὰ τοὺς Μεγαλοσκολίτες πὼς ὁ δεσπότης τους ὁ διεφθοντὴς τόσο τοὺς ἔχει τρομαγμένους μὲ τὸ διώξιμο, πὺ δὲν κοτοῦνε ν' ἀναφέρουν τὸ Γλωσσικὸ ζήτημα. Κατασκοπέδουνται μεταξύ τους μ' ἐν τολή τοῦ Σκολάρχη καὶ ἄλλοι του ὅπιοι καταγγελλθεῖ.

Οἱ Μεγαλοσκολίτες εἶναι ὅλοι φτωχὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ σινάφια πὺ θὰ γίνουν ἄθριο μεθάθριο δασκάλιοι καὶ πλερώνουν ξεπεσμένα καὶ λίγα διδάχτρα, ὅχι πλουσιόπαιδα, καὶ γιὰ τοῦτο τοὺς τρομοκρατεῖ ὁ Σκολάρχης. 'Αφτὸς κάνει τὶς ἐγγραφές. Μάλιστα ἀπὸ τότες πὺ ἡ Σκολὴ καταγγέλλθηκε ὡς ἐστία μαλλιαρισμοῦ, ὁ σκολάρχης φρένιασε περισσότερο.

Εἶναι περιορισμένο μυαλὸ καὶ 'Ιε-

σουῆτης, τάχα σπουδασμένος στὴ Γερμανία.

Νά, γιὰ τὸ "Ἔθνος ξεπέφτει. Γιὰ τὸ οἱ δασκάλιοι καὶ Δεσποτάδες διδάσκουν τὴν κακοήθεια, καὶ μάλιστα τὸ χειρότερο εἶδος κακοήθεια, πὺ εἶναι τὸ νὰ κατασκοπέδουνται καὶ καταγγέλλουνται τὰ παιδιὰ μεταξύ τους.

ΚΑΠΙΟΣ

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΔΩ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ *)

Β'.

'Όταν ἐγινεν ἡ Τουρκικὴ ἐπανάσταση οἱ Τούρκοι τῆς Κων)πόλεως γυρίζοντας στὰ σημαιοστολισμένα σοκάκια καὶ μαγαζιά τοῦ Πέραν, δπὺ ἔτυχε νὰ εἶμαι τότε, ἔπιναν, ἐζητωκραύγαζαν, ἐφιλοῦσαν τοὺς Χριστιανούς καὶ στὸ τέλος τοὺς ἔλεγαν :

— Καλὸ πρᾶμμα τζάνουμι τὸ Σύνταγμα.... Μὰ τί πρᾶμμα εἶναι ;

'Η Ἑλληνικὴ ἐπανάσταση πὺ ἐγινεν ἐδῶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο παρουσίασε ἀξιολογηρότερο ἐγκεφαλικὸ μαρτύριο. Οἱ Τούρκοι ἐπὶ τέλος εἶχαν νὰ μάθουν τί εἶναι Σύνταγμα, ἕνα πρᾶμμα δηλαδή μὲ κάμποσα ἄρθρα. Οἱ ἐπαναστάται τῶν Ἀθηνῶν ἀρχηγοὶ καὶ ὀπαδοί, στρατὸς καὶ Λαός, ἐδγῆκαν στὸ κλαρὶ ἐπὶ ἕνα χρόνο καταζητοῦντες τὴν Ἀνόρθωση. Ἐψάξαν, ἐστούμπισαν τὰ κεφάλια τους, αἰμάτωσαν τὰ πόδια τους σ' ἐπιφυλακὲς καὶ συλλαλητήρια, λόγους καὶ ἄρθρα καὶ στὸ τέλος ἔκαμαν στόπ ! Τότε τοὺς ἤρθε στὸ νοῦ ὁ Βενιζέλος καὶ ἔστειλαν νὰ τὸν φέρουν. 'Ο ἄνθρωπος αὐτὸς πὺ μερικοὶ φίλοι του τὸν εἶχαν παραστήσει, ὡς συγκεντρώνοντα τὴν λύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος σὲ μιὰ ἔξωση τοῦ Βασιλέως, εἶχεν ἐδῶ καὶ πολὺν καιρὸ παραστήσει ἐπιγραμματικὰ τὴ Νεοελληνικὴ κατάσταση μὲ ἕνα ἄρθρο του στὸν «Κήρυκα», ἐπάνω, θαρρῶ στὴν πλειοψηφία πὺ ἔφερον ὁ Δεληγιάννης κατὰ τὸ 1906. «Παρασιτοκρατία, Ἐθνοιοκρατία, Ξοανοκρατία». Πενήντα χρόνια οἱ ἴδιες οἰκογένειες στὴ Βουλῆ, στὴν Κυβέρνηση, στὸ Παλάτι, στὰ ὀφίτσια, στὰς διευθύνσεις ἔλων τῶν ὑπηρεσιῶν, χιλιάδες ἄεργοι ἄνθρωποι γύρω των ὡς ἐπιτελεῖο, ὁ Βασιλεὺς ἐπάνω μοιράζων τὴν ἀγάπη του σ' αὐτούς καὶ πέραν αὐτῶν ἀγνοῶν ἂν ὑπάρχη ψυχῆ, πείνα,

(*) Κοίταξε ἀριθ. 483.